

θη δ σαρκοφάγος τοῦ Συλλόγου Γόνιον Γόνων (οἰκία Δ. Διαμαντοπούλου).

*Ἐπι πλακὸς ἐπιμηκεστάτης ἐν τῇ Συλλογῇ τοῦ Συλλόγου Ραιδεστοῦ ὑπ' ἀριθ. 61.

Παῖδα με γυμνασίων ἐμπείραμον Ἐρμάννος
καὶ τυχὸν Ἰδρώτων ἅξιον Ἡρακλέους
ἥδη που μέλλοντα παρὰ ξυστοῖς φιλάθλοις
καὶ αὐτὸν ἀριθμεῖσθαι τοῦ μεγάλου σταδίου
ἥρπασεν ἡ πάντων φθονερὴ Θεὸς ἡς ἐπὶ μνῆμα (;)
κληρωτῆς ἀδίκου κεκλίμεθ' ἔργα τύχης.

"Η]δη γυμνασίοις ἡσκημένον εὔτροφος ἄτλας
παῖδα με ὡς πάτρος ἐλπίδα καὶ πατέρος
ἐνγὺς τίς κοτίνῳ φθονερὸς κατεκοίμισεν "Ἄδης
ψευομένως τόσσους εἰς ἀστὴν καμάτου
"Όνομα μοι Δωρᾶς πατρὸς Λιδκλεῖος ἀπ' αὐτοῦ
ἀθλιον εἰς διδαχὴν τάλυτα πουῆσαι ἀτεκνον;

ΑΧΡΙΒΕΝ

*Ἀζριβέν Τουρκιστὶ σημαίνει ἔρειπια. Χωρίον ἐπὶ τῆς εἰς Ραιδεστὸν ἀγούσης πρὸ τῆς Ἀπρου. Σάζονται ἀρχαῖοι ταφοὶ ὃ τουλάχιστον αἰώνων. Εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἔργον τοῦ Ἀποστ. Λουκᾶ, ἥρπάγη ἐκ τῆς Ἡρακλείας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατά τὰς ἀρχὰς τοῦ Β'. Βαλκανικοῦ πολέμου. Ἐστάλη ἐπιτροπὴ ἐκ Ραιδεστοῦ εἰς Σόφιαν, ἡς μέλος ἦτο καὶ ὁ Ἀριστόδημος Μαργαριτώφ, συστημένος ὑπὸ τοῦ κ. Φραντζῆ καὶ τὸν κ. Πανᾶν. *Άλλ' αἱ περιστάσεις δὲν ἡσαν κατάλληλοι δι' ἐνέργειαν.

ΓΕΝΙ-ΤΣΙΦΛΙΚ

*Ἐν Γενὶ-τσιφλίκ ενδισκονται λίθοι, βάθρα, (ῶν ἐν σώζει καὶ τὴν Γ. Αιγαίην):
ἐπιγραφὴν 2—3 αἰών. μ. Χ. Θεοῖς καταχθο | νῖοις Γαλλιηνὸς | Ἄλε- θροντος
ξάνδρου | τὸν βωμὸν καὶ | δ ἀδελφὸς Ζώσι | μος Ἄλεξάνδρου.

Δύο σαρκοφάγοι πρὸ (ἀνύδρου) τοῦ κρήνης, ὃν ἡ μικροτέρα φέρει καὶ ἐπιγραφὴν πάλιν ἐν δέλτῳ μέσῃ: Γάϊος, Γαΐου κλπ. (ἀρ. 16 ὑπὲρ τὸν κρουνὸν ἀνάγλυφον νεκροδείπνου τὸ δεξ. ἡμισυ μὲ τὸν ἥρωα ἀνακελιμένον ὡς συνήθως, ὑψοῦνται κέρας τῇ δεξιᾷ ὑπὸ δὲ τὴν κλίνην τράπεζα λεοντόπους.

*Ἐνώπιον ἵσταται κάιων ἴωνικὸς μὲ περίεργα ἄνω ἐντὸς τῶν φαβδώσεων κροσσοειδῆ ἡ ἀτρακτοειδῆ ἔξαρτήματα. Τὸ Γενὶ τσιφλίκ κτῆμα τοῦ Στεφάνοβικ, ἥγοράσθη πρὸ 30 ἑτῶν ὑπὸ τῶν χωρικῶν, δυστυχῶς βουλ-
Θρακικὰ IE'

θρακικά Αθ

τ. ΙΒ! 1941

ν. 113-116

Ἐπιγραφαὶ Ραιδεστοῦ.

ΑΙΓΑΙΑ ΥΠΕΡΒΑΣΙΛΕ
ΩΣΕΥΜΕΝΟΥ
ΗΙC φΙΛΑΔΕΛΦΟΥ
SITVSEST ΘΕΟΥΚΑΙΕΥΕΡ
ΔΗΜΑΣΕΕΗΡΑ ΓΕΤΟΥΔΗΜΗ
ΔΩΝΙΟΥ ΤΡΙΩΣ ΠΩΣΕΙ

ΥΠΕΡΒΑΣΙΛΕ ΩΣ
ΑΡΗΣΩΝ· ΜΟΛΑΥ ΑΤΤΑΛΟΥ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ
ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗΣ
ΕΣΤΙΑΙΟΣ
ΤΙΜΑΡΤΟΥ

ΥΠΕΡΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΤΤΑΛΟΥ φΙΛΑΔΕΛ
ΦΟΥΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗΣ
ΔΩΜΝΟΔΩΡΟΣ
ΛΕΙΤΟΥ
ΙΡΙΚΑΙ

γάρων. Τὰ εὐρήματα ἵσως πρόγονός τις τοῦ Στεφάνοβικ ἔφερεν ἐξ Ἡρα-
κλείας.

Παλινόστησις τῶν προσφύγων.

Εὑρίσκομεν ἀκριβῶς ἀποθίβαζομένους ἐκ τοῦ : «‘Ἐρμοῦ» 180 οἰκογε-
νίας παλινοστούντων. Είχον προηγηθῆ 85 ἄλλαι καὶ αὐτόπται τῆς τύρ-
βης καὶ ταλαιπωρίας (καὶ ἐξαντλήσεως πολυχρονίου τῶν εἰς Θεσσαλονί-
κην, ἐνῷ οἱ ἐξ “Υδρας ὑγιεῖς π.χ.) καὶ συγκινούσης. “Ἐλλειψις στέγης δὲν
ἴστανται (πλέον τῶν 50 ἐκ τῶν 400 στεγῶν ἡμετέρων) καὶ στιβαγμὸς καὶ
θλιβερὰ ἀποψις τῶν ἀνεν σπόδου καὶ κτηνῶν καὶ ἐργαλείων οἰωνδήποτε
καὶ χρημάτων ἐπανακαμπτόντων. Πῶς θὰ ζήσωσι ; Καὶ δύμας εἰς τὰ ὑγρά
των μάτια λάμπει ἡ χαρὰ καὶ εἰς τὰ χείλη των διαρκῶς ἀνατέλλει ἡ παρη-
γορία καὶ ὅλα ὅλα λησμονημένα, τούλαχιστον εἶναι Ἑλληνικά καὶ ἔχουμε
πλειὰ τὴν σημαίαν μας. Δάκρυα Μιχαηλίδου ἐκθέτοντος τοῦ ἀδιήγητα τοῦ
διωγμοῦ τὰς ἐκβιάσεις, ἀπειλὰς ἐνόπλων ἀτάκτων, προσποιήσεις ἐκτε-
λέσεως, ψευδεπεμβάσεις ἀρχῆς καὶ πάλιν. Καὶ συμπλήρουν τὴν φρικτὴν
εἰκόνα αἱ διηγήσεις τῶν δι’ Ἡρακλείας ἄλλων ἐπιθίβασεων καὶ διωγμῶν
(ὅλης τῆς ΒΑ. Θράκης), ἄλλ’ ἐπεκτεινομένης τῆς ἐκμυστηρεύσεως τόσων
βασάνων εἰς τὰ Τουρκικὰ ἐν γένει χρονία, μούν ἔναντιντανεύσονταν λησμο-
νημένας διηγήσεις — χοροί γυμνῶν γυναικῶν ἐνώπιον κραιπαλούντων κλπ.

Ἐντύπωσιν δὲ κάνουν τόσαι φρικταὶ λεπτομέρειαι οὐδὲ ἐπιβολὴ ἀνα-
φορῶν διτε εκόντες μεταναστεύσαμεν. Μοῦν ἡσαν σκιώδῃ τέως· ἀντιθέτως
ἀγγελικὸς δ στρατός μας.

Μ· ΟΥΛΠΙΟΝΣΤ
Ι ΕΚΙΩΝΑΣΤΑΛ
ΝΕΙΝΟΝΤΙ ΕΣΒ
ΤΕΒΑΝΤΙΣΤΡΑΤΙ
ΓΟΝΤΟΝΤΕΙΜΗ
ΤΗΝΚΑΙΖΤΙΕΣΤΑ
ΤΟΝ· ΗΒΟΥΛΗ
ΔΙΑΠΑΣΑΝ ΑΡΕ
ΤΗΝ ΤΟΝ ΕΑΥΤΙΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΘ

Σενεκίωνα
“Ἐν τινι δεξαμενῇ, ἀπετέλει δὲ
ὑπόβαθρον.

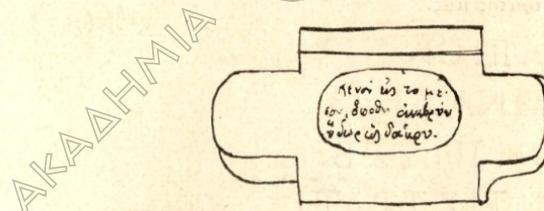
Περαιτέρω μίαν ὥραν **"Αἰ-τεπές παρὰ τὴν ὁδὸν μέγας, καὶ ἄλλος πρὸς τὴν Ραιδεστὸν παρὰ τὸ Καρέβηλη.**

προστατεύει τὸν πόλεμον τοῦ ΠΑΝΙΟΝ

Ἐχει παρεκκλήσιον τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου. Τέλειον ἐρείπιον. Ἐπὶ τῇ; ΒΔ. πλευρᾶς σώζονται ἐρείπια Βυζαντινοῦ τείχους, ὅπερ διευθύνεται πρὸς Β. ἐνῷ πρὸς Δ. ἐπὶ λόφου μακρὰν σώζονται ἄλλον τείχους, ἀπαντά συνήντων βεβαίως τὸ δυτικόν. Μεταξὺ δὲ διέρχεται τὸ ρεῦμα τῆς Μπασνῆς.

Ἐις τὴν Β. πλευρὰν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ τείχους σώζονται ἐρείπια τῆς ἐκκλησίας τῶν Εἰσοδίων, ἡτις ἐκτίσθη τῷ 1838 καὶ ἐκάπι τῷ 1912 κατὰ τὴν γενομένην 12 Ιανουαρίου μεγάλην παφλατιάν. Τότε ἔνεκα τοῦ πνεόντος σφυρδοῦ ἀνέμου ἦως 180 οἰκίαι ἐκάησαν.

Ἐπὶ τῆς Β. πλευρᾶς σώζονται ἐρείπια ἄλλου τείχους εἰς θέσιν καλουμένην "Αγιος Δημήτριος. Τὸ τεῖχος τοῦτο διευθύνεται πρὸς τὴν θάλασσαν. Εἶναι δὲ ἐρείπιον πύργου Βυζαντινοῦ, τοῦ ὅποιου ἡ ἐξωτερικὴ πλευρὰ κατὰ τὴν βάσιν εἶναι δυναμένη καὶ φαίνεται ὡς κοίλωμα. Πλησίον καὶ ἐντὸς τοῦ τείχους ὑπάρχει μετελεῖς ἡ νεόδμητος καὶ ἀρκετά μεγάλη ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Βλαχερνας (ἡ μνήμη αὐτῆς Ιουνίου 2) ὑπάρχει ἐν αὐτῇ μάρμαρον ἔχον τόδε τὸ σχῆμα.

Λέγεται ὅτι πρὸς 40—50 ἑτῶν Τούρκος τις ἥθελε νὰ οἰκειοποιηθῇ τὸ μέρος, ἔνθα ἐκτίσθη τῷ 1885 πον καὶ τὸ ἵερον μάρμαρον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κοινότης ἤγειρεν ἀμφισβητήσεις, τὸ πρᾶγμα κατήντησεν εἰς τὰ Δικαστήρια. Ἐπιτροπὴ δὲ ἐξ ἐπισήμων Τούρκων προεξάρχοντος τοῦ Καϊμακάμη ἐλθοῦσα καὶ μὴ δυναμένη ἄλλως νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, διέταξε παιδίον τι νὰ καθαρίσῃ τὸ ἱερόν μάρμαρον. Καὶ ὡς τοῦ θαύματος ἥρχισε πάλιν νὰ νὰ ἴδρωνται. Τότε οἱ Τούρκοι ἐπιπλαγέντες ἐπεδίκασαν καὶ αὐτὸν τὸν τόπον εἰς τοὺς Χριστιανούς.

Ο ναὸς εἶχε στέγην, ἡτις ὅμως κατὰ τὴν ἔξοδίαν κατεστράφη. Ἐπὶ